

Bèta-rolmodel Mirjan Ramrattan

'Eén op één zijn het heel normale mensen'

ANITA MUSSCHE
FOTO: MARIJN ALDERS

Doe als vrouw een bètastudie en voor je het weet ben je een rolmodel. Mirjan Ramrattan, projectmanager bij IBM, werd letterlijk 'rolmodel' voor de stichting VHTO (www.spiegelbeeld.net), een expertisebureau dat meer meisjes enthousiast wil maken voor een toekomst in bèta-beroepen, de techniek en ict. Ramrattan gaat als vrijwilliger naar middelbare scholen, voor voorlichting en speeddatesessies met meisjes over hun studiekeuze. Ze studeerde kunstmatige intelligentie aan de VU. "Meisjes denken vaak, net als ikzelf indertijd, dat bètavakken moeilijk zijn en dat ze het niet kunnen. Daarom beginnen ze er niet aan. Dat vind ik zonde. Het kan voor hen een geruststelling zijn dat ik een bètastudie heb gedaan. Ik kende zelf ook nauwelijks werkende vrouwen met een bèta-achtergrond. Ik werk veel met mannen, net als ik met veel mannen studeerde, maar ik heb niet het idee dat dat ooit tegen me heeft gewerkt. Ja, in Dubai heb ik weleens met iemand gewerkt die niets voor me deed, tenzij ik de opdracht ook liet bevestigen door een man. Die trok mij niet omdat

ik een vrouw ben. Maar dat was er maar eentje." Na haar studie kwam Ramrattan als programmeur binnen bij IBM, maar werkte daarna jarenlang in projecten om grote ict-outsourcingscontracten te sluiten in binnen- en buitenland. Als projectmanager zorgt ze dat de noodzakelijke veranderingen doorgevoerd worden in bedrijven waarvoor IBM de ict gaat doen. Aan meiden uit de bovenbouw van het vwo vertelt ze over haar eigen keuzes en over wat ze doet op haar werk. Leuk, maar niet altijd eenvoudig, lacht Ramrattan: "In een groep lijken ze heel ongeïnteresseerd, hangen op hun stoel, kijken uit het raam. Ik denk weleens: de hele wereld ligt aan hun voeten! Waarom zijn ze niet enthousiast? Maar ik denk wel dat ze luisteren en dat meemenen, dat ze er later over praten met ouders of vriendinnen. Als je ze één op één hebt, zijn het heel normale mensen, ze hebben alleen een net iets andere etiquette...!"

Tentoonstelling 'Bodies'

Dat weet ze omdat ze ook nog mentor is van een scholiere voor Stichting Giving Back (www.giving-back.nl). De stichting ondersteunt vwo-leerlingen die door hun achtergrond minder kansen hebben hun talenten te benutten. "Kinderen uit een allochtone omgeving of van wie de ouders niet hebben gestudeerd, kunnen met hun ouders vaak niet goed praten over zoiets als studiekeuze. Daarom doe ik dat. Toen het meisje dat ik begeleid had, bedacht dat ze misschien geneeskunde wilde studeren, zijn we naar de tentoonstelling *Bodies* geweest. En ben ik met haar langsgesgaan bij een vriendin die arts is in VUmc."

Mirjan Ramrattan (links) praat over haar bètaberop met een vwo-scholiere

CV 1977 geboren in Den Haag | 2001 masterdiploma kunstmatige intelligentie VU | 2002 programmeur bij IBM | 2004 assistent bid-manager | 2005 bid-manager, vanaf 2008 in Praag, Johannesburg en Dubai | 2010 projectmanager

Vwo'ers denken meestal niet verder dan een studie en kunnen zich nog weinig voorstellen bij wat ze daarna willen doen, zegt Ramrattan. "Hoefst ook niet, je studie is slechts een hulpmiddel om je werkende leven in te richten zoals je wilt. Het bepaalt wat je leert, maar je persoonlijkheid bepaalt wat je ermee gaat doen. Ik koos voor bèta omdat ik er goed in was. Dat ik ook een heel sociaal mens ben, speelde niet mee. Maar wat ik nu doe, heeft daar alles mee te maken. Projectmanagement past veel beter bij me dan programmeren. Daarom adviseer ik leerlingen altijd: kies wat je leuk vindt, dan word je er vanzelf goed in. Of ben je er al goed in omdat je het vaak doet. Ik probeer echt niet alle meisjes aan de bètastudies te krijgen of naar een hoger niveau te tillen, maar ik vind het

belangrijk dat ze goed nadenken voordat zij keuzes maken." Ramrattan heeft een drukke baan en beviel onlangs van haar eerste kind. Heeft ze wel tijd voor al dat vrijwilligerswerk? "Het is een heel geregeld, maar een gesprek voeren met iemand die nog helemaal aan het leven moet beginnen is zo leuk. De vragen van leerlingen zetten mij ook weer aan het denken, over hoe ik mijn leven inricht, wat ik eigenlijk doe in mijn werk. De netwerken waar je als vrijwilliger in terecht komt, leveren mij ook dingen op. Nu ik net moeder ben, krijg ik goede tips uit het vrouwen netwerk van VHTO, bijvoorbeeld dat crèches verschillende openingstijden hebben en je dus flexibeler bent als je er een kiest met ruime marges. Je loopt tegen dezelfde dingen aan." «